

Skomagerekolen, Urmagerekolen, Barber-skoler og lignende. Det forekommer mig, at det er en alt for stor og gennemført Specifikation af disse Bevillinger. Jeg vilde sætte Pris paa, om den højtærede Indenrigsminister ad Aare fik sammendraget dem, saaledes at de kom ind under den samlede Post: Tilskud til Fagskoler. Om saa disse Skoler skal have særligt Tilskud eller kan faa af den almindelige Bevilling, er et Spørgsmaal for sig. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at Finanslovkommissionen, som jo foreslog en Række af Besparelser, blandt andet fraraadede de Bevillinger, jeg her har nævnt, da den ansaa dem for i og for sig at være uheldige. Jeg vil derfor sætte Pris paa, at man ikke gaar videre med Hensyn til at specificere saadanne Smaabevillinger, men lader dem komme ind under det samlede Beløb.

Paa § 15, Ministeriet for offentlige Arbejder, findes to Bevillinger til Overvejsinspektøren. Det er Løn 2,000 Kr. og Kontorhold 3,000 Kr. Det er ikke noget stort Beløb. Om denne Bevilling, der i sin Tid var paa 8,000 Kr., gælder, at Finanslovkommissionen fraraadede det hele Beløb. Maa jeg bemærke, at jeg ved ikke, hvem der er Overvejsinspektør, og jeg tager derfor heller ikke Sigte paa at kritisere denne Mand eller hans Arbejde. Men jeg vilde gerne bede den højtærede Minister belære mig om, hvad den Mand bestiller, og hvilke Arbejder der sorterer under ham. For saa vidt jeg ved, har hvert Amt eller undertiden 2 Amter i Forening sin Vejinspektør, og derfor vilde jeg gerne vide, hvad den Mand, der vistnok er Officer, har at bestille med Vejene. Medens jeg er ved dette Spørgsmaal — det er egentlig derfor, jeg særlig omtaler det —, vil jeg henstille til vor nuværende Minister for offentlige Arbejder, at han sætter denne Overvejsinspektør i Arbejde, og jeg vil give ham en Opgave. Han kunde passende give et Forslag til en Ordning af vore Veje, hvor man sletter den ene Vejgrøft ved Landevejene. Efter vore Vejanordninger og Love om Veje skal næsten alle vore Veje være indgrøftede. Paa de store Hovedveje, der er 20 Alen brede imellem Grøfterne, gør det ingenting, at der er Grøft paa begge Sider, men omkring paa Landet, hvor Vejene tidt er meget smalle — de skal i Regelen være 12 Alen brede, men jeg kan paavise mange Steder, hvor der ikke er 8 Alen mellem Grøfterne, og der er endda undertiden henlagt Skærve- og Grusdynger —, er det blevet mere besværligt at færdes, siden vi har faaet den stærke Automobilkørsel. Jeg

vil slet ikke rette nogen Anke mod Automobilerne eller søge at hemme denne Udvikling, men jeg synes, at man kunde bære sig ad som praktiske Mennesker, og jeg har fra mange Sider hørt fremsat, at naar vi slettede den ene Vejgrøft og fik Planeringen ført længere ud og saa samtidig fik et ændret Reglement for Færdselen paa Landevejene, vilde de kørende være bedre farne. Jeg vil meget henstille denne Tanke til Overvejelse.

Jeg har dernæst en Bemærkning at rette til den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han agter at forelægge for Rigsdagen de Lovforslag, der er nævnte i Loven om Rettens Pleje § 998, saaledes at Retsplejeloven snarest muligt kan træde i Kraft, og om dette i hvert Tilfælde ikke bliver udsat længere end til den Tid, den forrige Justitsminister havde foreslaaet, nemlig den 1ste Oktober 1916. Det er mig fuldt bekendt, at den højtærede Justitsminister ikke er nogen Ven af den nye Lov om Rettens Pleje, eller at han i hvert Tilfælde ikke sætter denne Lov meget højt, men jeg antager dog, at den højtærede Justitsminister ligesom de fleste kyndige Jurister sætter den nye Retsreform betydeligt højere end den Retsordning, vi nu har, og jeg har tænkt mig, at der mulig blæste en lidt mildere Luftning nu, saaledes at der kunde blive Mulighed for Gennemførelse af Retsplejeloven. Jeg saa en Bemærkning i et herværende Blad — som jeg ved, ogsaa den højtærede Justitsminister sætter megen Pris paa — i Anledning af Affæren Dagmar Petersen, der, efter hvad der nu foreligger, er dømt uskyldig. Bemærkningen gaar ud paa, at man kræver, at der i alt Fald skal gennemføres en Del af Retsreformen, saaledes at den anklagede faar en Forsvarer. Jeg mener imidlertid ikke, man kan nøjes dermed, og det vilde ogsaa se uheldigt ud for Rigsdagen, om denne Lov, der to Gange er vedtaget i Rigsdagen, ikke skulde blive ført ud i Livet.

Saa har jeg en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel). I sin Tale forleden kom han ogsaa ind paa en Omtale af Baneforholdene paa Landet. Udtalelsen var for Resten ikke henvendt til mig, men til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det ærede Medlem omtalte først Banen fra Svendborg til Odense og dernæst Banen fra Svendborg til Nyborg. Da det ærede Medlem havde omtalt den første Bane, som han kalder den lukkede Bane,